

CUMHURİYETİN C* 100.yılı

wee®
baby
ile
BÜYÜYÜNCE

Ormanın derinliklerinde ooook
büyük, yaprakları bulutlara
kadar uzanan, ulu mu ulu bir
ınar yaşarmış. Bu çınarın tam
100 yařında olduėu söylenirmiş.
Evet yanlış duymadınız, tamı
tamına 100 yaşında.

**100 kış, 100 sonbahar, 100 kar,
fırtına ve güneş...**

Ormanın kalbiymiş bu ınar.
Gölgesi o kadar büyükmüř ki,
uzaktan bakan birisi onu bařlı
bařına bir orman sanabilirmiř.
Gövdesini 10 hayvan yan yana
gelse ancak sarabilirmiř.
Çok canlıya yuvaymış bu ınar.

En güzel hayaller onun
gölgesi altında kurulur, onun
gölgesinde söylenirmiş sevgi
şarkıları. Çok kucaklayıcı,
kapsayıcı bir tebessümle
sarar sarmalarmış herkesi.

En güç zamanlardan
birlikte çıkmayı bilen tüm
orman halkı, bu çınarın
altında toplanırmış. Onun
dalları altına sığınırırlarmış
yine. Huzurmuş bu çınar,
dayanıklılık, sevgi, şefkat ve
bolluk, bereketmiş.

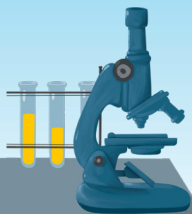
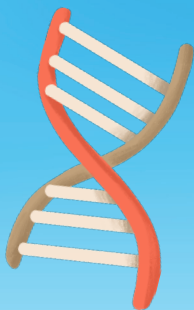
Bu çınarın adı
Cumhuriyet'miř. Her anne
baba ocuk bilirmiř onu.
Yenidoėan bebekler altında
uyutulur, tüm dersler
onun gölgesinde iřlenirmiř
orman okulunda... Ve
iřte günlerden bir gün,
hikayemizin 12 minik
kahramanı bu çınarın
altında dilediler büyüyünce
ne olacaklarını dediler.

Ulu ınar'ın gölgesinde
buldular kendilerini. Ne
de olsa serinlemek için
ormandaki en güzel yerd
burası. “Büyüyünce”
dedi ınar. “Ne olmak
istiyorsunuz bakalım?”.
Yaşı ve bilge bir tebessüm
bıraktı havaya ardından.

Ormanın en kurnazı diye
bilinen, halbuki sadece kitap
okumayı biraz çok fazla
seven tilki emziğini çıkarıp
“Avukat” dedi bir çırpıda.
Elini bile kaldırmadan verdi
cevabı. Hep telaşı, hep
aceleliydi o.

Fare de yanında getirdiği yemeğini atıştırmadan önce söz almak istedi. “Genetik Mühendisi” olmak istediğini viyakladı cılız bir sesle. “Laboratuvarlarda ormandaki yaşamın çeşitliliği için çalışmalar yapmak istiyorum” dedi.

Minik sarı ördek biberonu elinde, fareye bakarak lafa girdi hemen. Peki yaşam alanlarımız? Buraları akıllı, konforlu, yaşanabilir ve estetik dokunuşlarla zenginleştirmek ne kadar önemli. Ben de “İç Mimar” olmak istiyorum. İç mimar olup ormandaki hayvanların yaşam alanları üzerine çalışacağım.

Belki kunduzların setlerinin daha uzun süre dayanıklı kalmasını bile sağlayabilirim.”

Ayı ise bunu daha çok rakamlar ve kodlarla çözmeyi hayal ediyordu. “Bilgisayarları kodlayarak suyun seviyesini koruyacak bir düzenek neden geliştirmeyelim?” diye düşündü. “Ulu Çınar, ben Yapay Zeka Mühendisi olmak istiyorum. Günlük yaşama ben de akılcı çözümler bulmak istiyorum.” dedi.

Timsah “Arkadaşlar bunların hepsi çok güzel fakat, unutmayın sağlam kafa sağlam vücutta bulunur” diye söze girdi. Sporun her türlü ile uğraşıyor ama en çok basketbolu seviyordu.

Boyunun uzaması için basketbolun iyi bir seçenek olduğunu bildiği için, “Ulu Çınar, ben büyüyünce sporcu olmak istiyorum.

Uzun yıllar basketbol oynadıktan sonra, kendim gibi sporu seven çocuklar yetiştirmek için belki antrenör bile olurum” dedi.

Kapibara ise Ressam olmak istiyordu. Hep hayalci, hep rengarenkti zihninin içi. Annesinin evden çıkmadan eline verdiği, içi çilek dolu meyve süzgecini emmeye ara vererek “Ulu Çınar, ben boyaları ve renkleri çok seviyorum. Sanatın gündelik yaşamı güzelleştirdiğine inanıyorum. Sence ben ressam olabilir miyim?”

“Tabii ki” dedi Ulu ınar.
Hayal ettiğın ne varsa
olabilirsin, yeter ki yaptığın
şeyden keyif al. Kim bilir,
belki de ömrünün uzun
bir bölümünü bununla
geçireceksin.

Köpek bunun üzerine
birden havladı.
“Ben, bizim işlerimizi
bizim yerimize yapabilecek
makinalar geliştirmek
istiyorum. Hatta belki
bir gün onlara duygu bile
tanımlayabilirim.” dedi.

“Evet” diye yanıtladı Panda. Bir soru sormamıştı köpek halbuki. Ama söylediğı şey Panda’nın zihninde bir ışık yaktı. “Duygular bizlere has şeyler. Ben de bize ait olan en değerli şeyi korumak için çalışmak istiyorum, sağlığını. Doktor olacağım Ulu Çınar. Hem; duyguların sağlığı üzerine çalışacak olursam, senin robotlarına da bakarım merak etme!” diye cevap verdi köpeğı. Gülüştüler.

Penguen de ailesi ile birlikte ormana yeni taşınmıştı. “Ulu

Çınar, güney kutbundan daha birkaç ay önce geldik biliyorsun. Ormanımız çok güzel. Sen de çok güzelsin.

Yalnız ara sıra geldiğimiz toprakları biraz özlüyoruz. Ben insanları sevdiklerine kavuşturmayı diliyorum. Bunun için de büyüyünce pilot olacağım” dedi.

“Ahh” dedi Ulu ınar.
Burada kendini evinde
gibi hissetmen ne özel.
Bize kattıkların için ben de
teşekkür ederim.
Çok güzel bir istek.
Hem uçmak çok güzel,
hem de bunu bir şekilde
yapacağın için senin
adına şimdiden çok
mutluyum dedi.

Kaplan daha fazla dayanamadı. “Ulu ınar, evet gökyüzü, uçmak çok güzel ama ben ötesini daha çok merak ediyorum. Eminim sizler de öylesinizdir. Ben bunun için astronot olacağım. Uzayda yaşam var mı? sorusunun cevabını aramak istiyorum.” dedi.

Ulu ınar'ın gözleri
doldu. Gurur duyuyordu
duydukları ile.

O sırada yavaşça bir
kıpırdanma oldu. Herkes
tembel hayvanın konuşmak
 zere ağızını amaya
başladığını anlamıştı.
Saygıyla arkadaşlarının
konuşmasını beklediler.
Tembel hayvan, biraz yavaş
ama büyük istekle itfaiyeci
olmak istediğini söyledi.

“Ulu ınar, sen bizim
g lgemiz, her şeyimizsin.

Ben de seni ve tüm
orman yaşamını korumak
istiyorum.”

Tatlı tatlı gülüştüler.
Ördek ve pandanın gözleri
doldu.
Tembel hayvanın ne kadar
güzel bir kalbi vardı.

Ve en son sıra baykuşa geldi.
Baykuş ormanın en zekisi
idi. Aile büyükleri kuşaklar
boyunca Ulu Çınar'ın en
yakın arkadaşı ve akıl dostu
olmuşlardı. Bütün kararları
birlikte alırlar, orman
canlılarının refahı için daima
bilimin ve bilginin peşinden
koşarlardı

Pardon uçarlardı. :)

Baykuş, “Ben öğretmen
olmak istiyorum. Bizden
sonra gelecek nesillerin
eğitim hayatlarında onlara
eşlik etmek, doğru bilgiyi
onlara aktarmak istiyorum
Ulu Çınar.” dedi.

Ulu ınar aynı bilge gülüş
ile Baykuşa tebessüm
ederek gözlerini kıstı ve ‘‘Hiç
deėiřmeyen bir aile geleneėi,
ne hoř’’ dedi. Ve derin bir i
ekerek sözü aldı.

‘‘ocuklar, hepinizin
hayalleri birbirinden güzel.
Teşekkür ederim. Ne
olursanız olun, sevdiėiniz ne
varsa  mr n z boyunca hep
aynı keyifle ve büyük özenle
yapın. Gerisi hayatın kendisi
zaten. Bugün gibi. Nice güzel
yıllarımıza...’’ dedi.

Çocuklar başlarını kaldırıp
Çınar'ın yapraklarına
baktılar. Ardından gözlerini
kapatarak aynı anda derin
bir nefes çektiler içlerine.
Ve bir ağızdan coşkuyla
haykırdılar.

**“İyi ki varsın Cumhuriyet.
Seni çok seviyoruz...”**

CUMHURİYETİN C* 100.yele

Bugünün Bebeklerine Özel,
Modern Bir Yüz Yıl Hatırası!

Yazan ve Resimleyen
Çağrı ODABAŞI